

MIELIPIIDE – OHJELMA TV7 / 26.9.2016

Palaute / Väinö Hotti

Avoimuus

On hyvä, että TV7:n suostuu ottamaan myös kritiikkiä vastaan. Vaikuttaa siltä, että oppositiosakin on melkoisesti porukkaa – mikä mistäkin syystä. Palautteen ottaminen voi vaikuttaa, että ohjelma tulee vielä ”piirun verran” paremmaksi.

Ylilyöntejä

Mauno Mattila syyllistyi aivan ilmeisesti ”ylilyönteihin” (”Suomen suurin eksyttäjä” jne.). Toisaalta TV7:n puolelta hyökättiin Mattilaa vastaan voimallisesti: ”pimeyden henkivalta”, ”täysi valhe”, ”toimii Pyhää Henkeä vastaan”, ”ei ole Kristuksen Henki”. Oleellista mielestäni on, että jätetään viimeinen sana Jumalalle.

Aiheellista kritiikkiä?

Kritiikki oli voimakasta, mutta onko mahdollista ajatella ”ei savua ilman tulta”? Onko muutamia asioita, joita ei ole otettu riittävästi huomioon?

1. Menestysteologia. TV7:n puolelta on korostettu, että kanava on saanut olla voimakkaassa ”myötätuulessa” koko 13 vuoden ajan. Sinänsä tämä ei merkitse sen enempää hyvää tai paha. Se tietysti voidaan tulkita Jumalan hyväksymiseksi ja siunaukseksi. Toki voidaan sanoa, että siihen sisältyy myös omat vaaransa ja kiusauksensa. Jos ei olla tarkkoja, ”populismi” ottaa firman otteisiinsa. Samalla Jumalan Sanan ote hellittää. Sama populismi, joka voimallisesti riepottelee kansankirkkoa, väijyy myös TV7:n ovella. Jos TV7:n seurakunnassa on suhteessa enemmän uskovia kuin kansankirkossa, se ei takaa suinkaan sitä, että kaikki olisivat ”Sanaan sidottuja”. Aina on mukana ”sekakansaa”, joka pyrkii saamaan äänensä kuuluviin:

”Ja myös paljon sekakansaa meni heidän kansansa, sekä lampaista ja raavaskarjaa suuret laumat” (2. Moos.12:38).

2. Yhteys uskovien kesken. **”että he kaikki olisivat”** (Joh.17:21). Tämäkin hurskas fraasi tuli ohjelmassa esille. Koko Suomi tietää, ettei TV7:n kohdalla tämä suinkaan ole toteutunut. Päinvastoin TV7 on dokumentti Herran kansan hajanaisuudesta, jonka saatana (Diabolos; hajottaja, erilleen heittäjä) on saanut aikaan. ”Eksytys, hajaannus ja oppiriidat” voivat sittenkin olla TV7:n arkipäivää. Voimakasta eksytystä ja harhaa ilmentää jo eri karsinoissa oleminen. Jeesushan opettaa:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

Lahkolaisuus nauttii täyttä arvonantoa TV7:n kanavalla. Kukaan ei kiinnitä siihen huomiota, vaikka se on aivan ilmeinen asia – ja vie helvettiin.

3. Kirjoitukset – Jumalan voima

”Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa” (Matt.22:29).

Tämäkin Raamatun kohta oli esillä. Hurmoksellisissa piireissä korostetaan tässä kohden – ei suinkaan kirjoituksia – vaan **Jumalan voimaa**, joka käsitetään jonkinlaisena hurmoksena ja viitataan mm. ensimmäisen helluntain tapahtumiin, Apt:2. Nimenomaan vapaissa suunnissa on vaara mennä hurmoksen puolelle ”Jumalan sanan kustannuksella”.

4. Kristillisen kanavan suhde kristinuskoon.

Tämä tuntuu tarpeettomalta kysymykseltä **kristillisen kanavan** ollessa kyseessä. Näin ei kuitenkaan ole. Kysymyksen tekee aiheelliseksi se lukuisa **harhaantuneen messiaanisen juutalaisuuden opetus**, jota seiskan ohjelmassa on kosolti. Tässä opetuksessa mitätöidään tyystin koko kristinusko. Tässä asiassa TV7:n ajaa vähintäänkin ”sammutetuin lyhdyin”. Terve opetus tässä asiassa löytyy KUNINGASKUNNAN TUULI – nimisessä Jyrki ja Mia Valkeakaran ohjelmassa (jakso 17).

5. Kristillisen kanavan suhde juutalaisuuteen.

Kun kristillinen kanava lähtee ”juutalaisuuden kyytipojaksi”, se on ehdottomasti käsittänyt tehtävänsä väärin. Kristillisen kanavan tehtävä on: 1. Opettaa kristinuskoa. 2. Puolustaa kristinuskoa. 3. Taistella kristinuskon puolesta.

6. Ekklesia.

Eikö kristillisen kanavan tulisi olla nimenomaan ”maailmasta uloskutsuttujen” yhteinen arena? Tunnettaanko ”ekkleesiaa” TV7:n puolella edes sanana. Uudessa testamentissa (Novum) tuo sana esiintyy yli 100 kertaa. Kuinka kristillinen tv-kanava voi olla noin jälkijättöinen?

7. Hengen hedelmät ja lihan teot.

”Hengen hedelmät” otettiin esille. Kokonaisuuteen kuuluvat myös lihan teot. Tähän luetteloon on liitetty myös ”lahkot ja eriseurat”.

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

8. Heikko opillinen orientoituminen. EI HALUTA JULISTAA OPPIA, VAAN EVANKELIUMIA! Tämä pitäne paikkansa koko TV7:n ohjelmaa ajatellen. Jos ja kun näin on, tällöin fiilis ja kokemukset tulevat vallitseviksi. Fiilisperintö lienee ainakin osittain luettavissa vapaiden suuntien piikkiin.

9. Henki ja Sana. Fredrik Wislöff, MINÄ USKON PYHÄÄN HENKEEN (Suomen Lähetysseura, 1973, ss.19-30). Tässä klassikossa käsitellään syvällisesti Hengen ja Sanan suhdetta. **Näkisin, että perimältään tähän liittyy myös ko. TV7:n ongelma.**

Sanan viholliset

1. Liberaaliteologia. Tämä virtaus tekee Raamatun ”ihmissanaksi”. Se on raskas rikos, joka koituu ihmissielujen kadotukseksi. Liberaaliteologia on suuressa määrin kansankirkon vitsaus. Se on turmellut myös teologisen tiedekunnan.

”Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas voi ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta” (Laestadius).

2. Hurmahenkisyys taas syrjäyttää Jumalan sanan ”sisäiseen ääneen” luottaen. Vapaat suunnat kärsivät tästä ongelmasta. Raamattutietämys saattaa rajoittua muutamiin raamatunkohtiin, ”valittuihin paloihin”, kuten esim, Mark.16:16; Apt.8:37.

*”Mutta Herra sanoi minulle: ”Valhetta ennustavat profeetat minun nimessäni; minä en ole lähettänyt heitä, en käsenyt heitä enkä puhunut heille. **Valhenäkyjä, turhia ennustuksia ja oman sydämensä petosta he ennustavat teille**” (Jer.14:14).*

*”Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profeetat, jotka ennustavat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka ennustavat valhetta, **ennustavat oman sydämensä petosta?**” (Jer.23:25,26).*

*”Ihmislapsi, ennusta Israelin ennustavista profeetoista ja sano noille, jotka ovat profeettoja **oman sydämensä voimasta**: Kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra: Voi profeettahoukkia, jotka seuraavat **omaa henkeänsä** ja sitä, mitä eivät ole nähneet!” (Hes.13:2,3).*

Fredrik Wislöff: **MINÄ USKON PYHÄÄN HENKEEN**

Luther istui kerran syventyneenä lukemaan Jumalan sanaa. Kohottaessaan katseensa kirjasta hän näki edessään loistavan enkelin. Mutta Luther sanoi enkelille: ”Väisty pois minun luotani, Saatana!” – ja kumartui taas Raamatun ääreen.

Luther oli niin sidoksissa Sanaan, että enkelinkin ilmestyminen merkitsi hänelle pahan lähettämää kiusausta – koska se halusi riistää hänet irti siitä *mikä oli kirjoitettu...*

Muistakaamme tässä kuitenkin: Raamatun edessä on polvistuttava. On vartioitava kalleinta omaisuutamme: Jumalan sanaa. On kyseessä elämä tai kuolema. Yksi virhe Jumalan sanaan kohdistuvassa perusnäkemyksessä voi koitua kohtalokkaaksi virheeksi suhteessamme *Häneen...*

Mutta me tunnemme Kristuksen vain Sanan kautta. Siten se on kirja, joka todistaa Hänestä, Jumalan ilmoitettua totuutta. Ja hän itse on totuuden ydin ja keskipiste. Hän on itse totuus...

Kristinusko on siis joka tapauksessa *kirjauskonto*. Sen usko on sidoksissa sanaan. Jumala on ilmaissut meille tahtonsa – totuutensa – kirjaimin ja sanoin...

Kun viimeinen kirjain Raamattuun oli kirjoitettu, oli Jumala saanut sanotuksi sen mitä hän halusi sanoa – ja siinä muodossa kuin hän halusi sanoa sanottavansa. Silloin oli Jumalan ilmoitus ihmisille *saatettu päätökseen*. Tämän jälkeen hän ei maailman viimeiseen päivään asti ole lisäävä Raamattuun yhtään kirjaa. Jumala on puhunut. Sitä seuraavat historian vaiheet ovat Jumalan valtava *amen* häneen omaan päättyneeseen puheeseensa.

Yksikään sukupolvi ei saa Jumalasta muuta tietoa kuin sen mikä on ilmaistu Hänen sanassaan. Väärät henget ja haaveilijat voivat tuoda esiin uusia ilmestyksiä ja yrittää asettaa ne Sanan rinnalle, tai myöhemmät sukupolvet haluavat ”lisätä Raamattuun uuden luvun ja jättää sen perintönä jälkipolville”, mutta usko seisoo horjumattomana ja sanoo: *ei!*

Henki voi johdattaa meidät syvemmälle *sisälle* Sanaan ja antaa meille uutta valoa kaikkeen mikä on kirjoitettu, mutta se ei milloinkaan johdata meitä Sanan *ulkopuolelle*. Ei mikään uusi ”totuus” eikä uusi kirjoitus voi tulla esittämään väitettä, että sen hallussa on Hengen leimasin tai jumallinen arvovalta koko seurakunnan osalle. Tai kumoamaan sen mikä jo on kirjoitettu. Nykyään pitää paikkansa koko Raamatusta se mikä on kirjoitettu sen viimeiselle lehdelle:

”Jos joku panee niihin jotakin lisää ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin on Jumala ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän” (Ilm.22:18,19)...

Raamattu on *oppi*. Ja tämän opin on oltava *oikea*, muuten se ei ole totuus. Pyhimmänkin elämän ylitse, joka julistaa väärää oppia, kuuluu Jumalan varoitushuuto...

”Hengen miekka on Jumalan sana!”

Ilman Sanaa Henki on kuin aseeton sotilas. Henki on toiminnassaan sitoutunut Sanaan. ”Sana on vaunut, joilla Jumala kulkee” (Scriver)...

Tämä totuus, että Hengen miekka on Jumalan sana – että Jumalan Henki on liittoutunut Sanan kanssa – turvaa parhaiten seurakunnan kaikelta raiteista luisumiselta, joka voisi viedä kohti kielteisyyttä ja omatekoista uskonnollisuutta tai hurmahenkisyyttä ja mystiikkaa.

Raamattu on kristillisen seurakunnan ainoa auktoriteetti. Eivät omat kokemuksemme, ei uskonnollinen näkemysemme, ei kristillinen arvostelukykymme, eivät järkemme perustelut vaan *Sana* ratkaisee, mikä on oikein ja totta. Kun Sana on puhunut, täytyy Jumalan seurakunnan alistua ja totella.